

عنوان مقاله:

تاثير شناختی نقش تناسبات معماری در بهبود کیفیت زیستی

محل انتشار:

نخستین کنفرانس بین المللی معماری و شهرسازی طراحی پایدار و فراگیر برای همگان (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

لادن نصیری -

احمد استقلال -

سروش شریفزاده -

خلاصه مقاله:

معمار رومی و پیرو ویوس دارای سه شرط برای ساخت خوب، یعنی کالا (سودمندی)، استحکام (استحکام یا مقاومت) و لذت (زیبایی) است. تناسب در هر سه نقش بسیار مهمی را ایفا می کند زیرا راهنمایی برای فضاهای مفید، ایجاد سیستم ساختاری مناسب و ایجاد محیطی دلپذیر از نظر زیبایی است. از زمان های قدیم، بشر با استفاده از اصول ریاضی، نسبت جرم ساخته شده را آزمایش کرده است. یونان با استفاده از نسبت طلایی در نمای ساختمان از نسبت هندسی در پارتنون استفاده کرده است، همچنین از اصلاح توهم نوری با تغییر نسبت عناصر ساختمان استفاده کرده است. لوکوربوزیه صریحا از جیره طلایدر سیستم مدولار خود برای نسبت معماری و پیوند با آنترپومتری شکل انسان استفاده کرده است. نسبت هندسی از زمان های بسیار دور اصل مهم در طراحی ساختمان و حتی شهرها بوده است چنانچه در تناسبات ساخت شهر اصفهان در دوره عباسی این وحدت رویه زیبایی شناختی را بسیار می بینیم اما متاسفانه این اصل مهم ارزش خود را در زمینه های مدرن از دست داده است. در این مقاله رابطه بین هندسه، طبیعت و معماری که بسیار بر کیفیت زیست انسانی موثر است بررسی خواهد شد. نسبت طلایی و سری های فیبوناچیک را به عنوان عناصر اساسی برای درک نسبت هندسی تعریف خواهد کرد. همچنین اصول تناسب هندسی از دوران مختلف و استفاده از این نسبت هندسی در نمونه های موردی مختلف با تجزیه و تحلیل و گردآوری کتابخانهها انجام می پذیرد.

کلمات کلیدی:

تناسبات معماری، کیفیت زیستی، هندسه و طبیعت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1192921>

